

af anden Aftale skal betales kontant, men der staar lige det modsatte: at den i Mangel af anden Aftale skal afgøres ved Obligation. Ministeren var derimod enig med Ordføreren i hans Forstaaelse af Lovforslaget. At Lovforslagets Bestemmelse var tænkt at skulle forstaaes paa denne Maade, kom først frem under Slutningsbehandlingen i Landstinget. Angaaende dette Punkt var det, Ministeren stillede Ændringsforslag i Folketinget, altsaa om en ny Affattelse af Bestemmelsen, hvoraf det fremgik, at det var Meningen, at Kapitalen skal betales kontant, medmindre Aftale træffes om Udstedelse af Obligation. Folketingets Udvalgs Flertal bemærker om Ændringsforslaget, at „skønt man meget velindser, at denne Ændring er i høj Grad i Nydernes Favør, anser man dog Ydernes Interesse i, at Afløsningen finder Sted hurtigst muligt, for at være saa stor, at det er forsvarligt at gennemføre Lovforslaget i denne Skikkelse.“ Mindretallet (Ellinger) stillede Ændringsforslag dels om at anvende Gennemsnittet af Kapitelstaksterne for de 10 Aar 1904—1913, dels om ved Afløsning af en Rekognition at tage Beløbet 2 Gange. Disse Ændringsforslag forkastedes med 66 (69) St. mod 3. — *Landstinget* vedtog derefter Lovforslaget med 30 St. mod 16.

Fra Forhandlingen i Landstinget skal endnu anføres følgende Udtalelser: *Hey*: I min nu snart ganske lange Rigsdagsvirksomhed har jeg saare ofte hørt, og ærede Medlemmer vil ogsaa have hørt, at der snart fra en snart fra en anden Side om snart denne snart hin Sag er blevet sagt, at den krænkede Befolkningens grundlovmæssig erhvervede Rettigheder. Det er sket i denne Samling et Par Gange, og det er sket her i Dag fra to Sider . . . Det virker og har virket overordentlig pinligt paa mig jævnlig at høre dette, at vi er ved at gøre noget, som er grundlovsstridigt . . . Een Ting har jeg endnu ikke set, og det var, at der bag disse Ord stod Mænd. Jeg vil ganske særlig henvende mig til det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth), som vel er den, der har udtalt sig stærkest, og vel ogsaa er en af dem, som vil have Lejlighed til i Fremtiden at gennemføre et Sagsanlæg, og bede ham om endelig en Gang at gøre det, endelig en Gang at vise, at han tror paa det. . . *Knuth*: Til det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Hey) vil jeg gerne have Lov til at sige, at naar jeg i Dag meget tydelig har udtalt, hvorledes jeg ser paa denne Sag, saa agter jeg ikke at lade det blive staaende ved Ordene, men jeg agter at bringe denne Sag for Domstolene i fuld Fortrøstning til, at hvis der overhovedet er Lov og Ret i dette Land, saa maa et Lovforslag af den Art, som vi er ved at vedtage her, blive underkendt af Domstolene.“